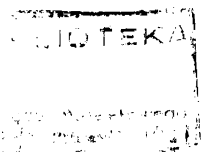

31 marca 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

C 226, 5/10

Nr 3196.

Kl. 40 a 5/10

Edmond Poppe
(Antwerpja, Belgja).**Sposób wiązania rozpylonych minerałów.**Zgłoszono 22 grudnia 1923 r.
Udzielono 13 października 1925 r.

Wiele minerałów w postaci rozpylonej nie daje się związać, ponieważ zawierają najrozmaitszego rodzaju materje organiczne i mineralne i z tego powodu nie mogą być zużyte w metalurgji.

Celem niniejszego wynalazku jest nadanie podobnym minerałom formy użytkowej w metalurgji, wzbogacając je przez odpowiedni sposób traktowania. Sposób polega na redukowaniu tlenkiem węgla przy wysokiej temperaturze, spalaniu części organicznych i częściowem stapianiu metalicznych substancyj minerału. Dodatek środków wiążących w tym razie jest zbędny.

Wykonuje się sposób następująco: minerał umieszcza się w piecu obrotowym ogniotrwałym przy temperaturze 1500° C. Z przeciwległej strony wdmuchuje się materiał palny, węgiel lub t. p. paliwo dla utrzymania temperatury przynajmniej około 900°.

Wysychanie, spalanie, stapianie i redukcja występują w miarę posuwania się minerału w piecu obrotowym, który posiada odpowiednią długość i może zwolna się obracać.

Wiązanie ciężkich części metalu i lżejszych części szlaki odbywa się w sferze znajdującej się bezpośrednio za sferą wysokiej temperatury.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wiązania rozpylonych minerałów, znamieny tem, że minerał przy wysokiej temperaturze (około 900° C), zostaje zredukowany i częściowo stapiany w

piecu obrotowym w rodzaju pieców do wypalania cementu i pieców do chlorowania.

Edmond Poppe.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.